Nr 1156

av herr Sjönell m. fl.
angående utbildningen av företagare.

Den snabba utvecklingen på det tekniska och kommersiella området leder successivt till ett kraftigt ökat behov av olika slags utbildning för företagsledare i såväl större som mindre företag. De undersökningar som gjorts under senare år om den mindre och medelstora företagsamhetens villkor visar också med all tydlighet att utbildningsfrågorna måste tillmätas en avgörande betydelse för dessa företags möjligheter att hävda sig i framtiden.

Från det allmänna och särskilt från företagarnas egna organisationer har också insatser gjorts för att bygga ut utbildningsmöjligheterna för företagare. Bortsett från jordbrukets skolor har dock ännu mycket litet gjorts för att bereda möjligheter till regelrätt företagarutbildning inom det reguljära utbildningsväsendets ram. Det finns ingen utbildningsgång för företagare i gymnasieskolan. Inte heller vid handelshögskolorna och vid de tekniska högskolorna, som de facto sedan länge i stor utsträckning fungerar som företagsledarskolor, betonas den egentliga företagsledarutbildningen särskilt starkt. Företagarutbildningen är också eftersatt inom utbildningsformer med friare undervisningsformer, t. ex. folkhögskolorna.

Detta är enligt vår mening en stor brist. Redan relativt små insatser för att förbättra utbildningsmöjligheterna för blivande och redan etablerade företagare skulle sannolikt avsevärt underlätta lösningar av många av de anpassningsproblem som näringslivet, särskilt den mindre och medelstora företagsamheten, brottas med för närvarande.

Utbildningssystemets utformning styr i många avseenden rekryteringen till olika yrken och verksamhetsområden. Avsaknaden av möjligheter till företagarutbildning inom det vanliga skolsystemet torde därför bidra till det för närvarande svaga intresset för att bli företagare och till den oroväckande svaga nyetableringen av företag. Dessa förhållanden gör det angeläget att stimulera ungdom att bli företagare. Ett viktigt led i detta bör vara att erbjuda en intressant utbildning just inom företagarområdet.

Åtskilliga som blir egna företagare är inriktade på detta redan från unga år. Det är därför angeläget att kunna erbjuda någon utbildningslinje eller utbildningsgång som är särskilt tillrättalagd för blivande företagare redan i gymnasieskolan.

Riksdagen har tidigare avvisat motioner med krav i den riktningen med motiveringen att det inte står i överensstämmelse med gymnasieskolans allmänna målsättning att inrätta utbildningslinjer med så markerad specialinriktning. Mot detta kan anföras att en sådan utbildningsgång — med de krav på mångsidighet som ställs på dagens företagare — givetvis måste ha stor bredd och innehålla starka inslag av allmän utbildning, t. ex. språkundervisning. Även det förhållandet att de speciella utbildningslinjerna för blivande jordbrukare bibehållits i det nya utbildningssystemet talar givetvis för att det skulle gå att inrätta en linje för allmän företagarutbildning.

Utöver sådan utbildning behöver möjligheter skapas till grund- och vidareutbildning för företagare i någon friare utbildningsform. Folkhögskolan kan därvid tas som mönster. Inom en sådan utbildningsform kan undervisningen göras relativt flexibel och därmed tillgodose skiftande behov i fråga om företagarutbildning.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi

att riksdagen hos Kungl. Maj:t anhåller om utredning beträffande förbättrade möjligheter till reguljär grund- och vidareutbildning för företagare i enlighet med vad som har anförts i motionen.

Stockholm den 26 januari 1972

BENGT SJÖNELL (c)

NILS G. ÅSLING (c)

TORSTEN STRIDSMAN (c)

OLLE ERIKSSON (c)
i Ulfsbyn